

at der fandt en Omordning Sted af disse Localer, om end ganske vist i et langt større Omfang, end jeg dengang havde foreslaaet. Jeg troer ikke, at Statskassens Løb har lidt eller vil komme til at lide ved, at der ikke af mig er gjort hyderligere Skridt for at faae Localerne i Christiansborg Slot overleverede til Civillisten til indvønbig Vedligeholdelse, idet dette efter min Overbeviisning først vilde kunne stee, efterat man havde maattet anvende uforholdsmæssig store Bøls — det vil sige uforholdsmæssige, naar man seer hen til den Nytte og Brug, der kan have af disse Localer — paa deres Istandsættelse for at bringe dem i overleveringsdygtig Stand. At dette ikke hidrører fra nogen særlig Børging eller Indsigelse fra Civillistens Side, at en saadan Overlevering ikke har fundet Sted, behøver jeg vel ikke engang at anføre. — Jeg er enig med den ærede Ordfører, naar han udtalte, at der ikke ligesom kunde paahvile Statskassen en ubetinget Forpligtelse til at tilveiebringe det ved Udsvalget eller andre uslykkelige Omstændigheder tilintetgjorte Statsinventarium; jeg erkjender, at Spørgsmaalet derom hver enkelt Gang maa afgjøres med særligt Hensyn til de særlige Omstændigheder og Forhold, og jeg har altsaa Intet at indvende imod, at denne Sum af 2300 Rbd. opføres paa den af Udvalget under Nr. 18 foreslaaede Maade, idet jeg maa erkjende, at Summen kun maa anvendes til Erstatning af det ved Udebranden tilintetgjorte Inventarium.

N. Jensen: Som Medlem af det Mindretal, der har foreslaaet engang for alle at affinde sig med Frederiksberg Commune ved at bevilge en Sum af 5,000 Rbd., og altsaa at nedsette det af Ministeriet foreslaaede Bøls med 3,000 Rbd., skal jeg tillade mig at fremsette de Grunde, som have ledet mig til at være Medforslagsstiller af dette Forslag. Jeg er for mit Vedkommende ikke i Tvivl om, at Staten strengt taget har Ret til at nægte at vedligeholde denne Bei, der i og for sig ikke har nogen som helst Interesse for denne. Den har tidligere haft Betydning som Bei til Frederiksberg Slot; men nu, da dette har en ganske anden Benyttelse end dengang, man

anvendte bethdelige Summer paa at vedligeholde denne Allee, er efter min Overbeviisning Statskassen ikke pligtig til at yde noget Bidrag til Vedligeholdelsen af den. Derimod kan jeg ikke negte, at jeg vilde ansee det for at være stemmende med Villighedens Fordringer, om Staten een Gang for alle gav en vis Sum, men Fastsættelsen af dennes Størrelse maa naturligtvis blive aldeles vilkaarlig. Af de Grunde, som den ærede Ordfører i sit Foredrag anførte, have vi ansat den til 5,000 Rbd., idet vi mene, at Staten vil staae sig ved at blive aldeles fri for ethvert Hensyn til denne Allee. Den kan ganske vist med samme Ret gjøre sig fri for den, som den har gjort sig fri for adskillige andre Bei, der, saaledes som den ærede Indenrigsminister bemærkede, i sin Tid ere overdragne fra Staten til Frederiksberg Commune, men det maa erkjendes, at Frederiksberg Allee i Dieblirket ligger i en saa slet Tilstand, at det efter mit Skøn vilde være sømmeligt, om der fra Statskassen blev givet et Bidrag til en større Reparation af Beien, forsaavidt Kommunen vil foretage et saadant Arbejde, og vi have derfor foreslaaet at gaae denne Midvei imellem det, den ærede Minister, og det, et andet æret Mindretal har foreslaaet, hvilket Sidste jeg iøvrigt maa erkjende utvivlsomt staaer paa et fuldkomment godt retligt Standpunkt. Det er ikke noget Retfærdighedshensyn, der har ledet os til at stille Forslaget om de 5,000 Rbd., det er kun et Villighedshensyn, som i den Henseende har været afgjørende for os, og jeg skal saaledes tillade mig at anbefale dette Forslag.

S. M. Petersen: Den ærede sidste Taler udtalte, at han fandt, at det kunde være en billig Fordring fra Frederiksberg Communes Side at faae en Sum af Staten for at paatage sig den Forpligtelse at holde Frederiksberg Allee vedlige. Jeg kan ikke erkjende, at der er nogen Villighed i en saadan Fordring. Benyttelsen af Frederiksberg Allee har fra tidligere Tid været forbeholdt de kongelige Familier og dem, som de særligt gav Tilladelse til at kjøre der, hvilke da skulde forsynes med Tegn. Dette finde vi i en Placat af 1781. Staten har imidlertid været eftergivende og har ved en Placat, som endnu er gjældende,